

ПРИБАВЛЕНИЕ КЪ ЛИТОВСКОМУ
ВѢСТНИКУ.

Вильна. Пятница 6 Мая — 1838 — Wilno. Piątek 6 Maja.

DODATEK DO GAZETY KURYERA
LITOWSKIEGO.

5 Дня.	Утро.	27 дюй	7,5 лин.	+	5,3	СЗ. слабый.	Пасмурно. Облачно. Пасмурно.
	По полудни.	27 —	7,4 —	+	12,5		
	Вечерь.	27 —	8,0 —	+	7,0		

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

I Продажа.

1 Во исполнение Указа Правительствующаго Сената и послѣдовавшаго за симъ въ Виленской Палатѣ Гражданскаго Суда, по конкурсовому дѣлу Виленскихъ обывателей Никодема уже покойнаго и Елисаветы Мацѣвскихъ съ ихъ кредиторами, опредѣленія, Городовой Магистратъ вызывалъ желающихъ на 12 истекшаго Апрѣля мѣсяца къ торгамъ и въ три дня переторжкѣ для покупки съ аукціона домовъ означенныхъ Мацѣвскихъ, состоящихъ въ Г. Вильнѣ при Полоцкой дорогѣ 1. деревяннаго, вѣтзаго по левой сторонѣ дороги подъ N. 616, лежащаго на землѣ Греко-Россійскаго 1 классаго С. Духа Монастыря, 2. на противъ онаго по другой сторонѣ дороги каменнаго, одно-этажнаго подъ N. 617 и при немъ каменнаго же пустопорозжаго, разрушеннаго строенія съ огородомъ и садомъ имѣющими положеніе на горѣ Жвировой названной, принадлежащей Городу и 3. каменнаго дву-этажнаго на Заречьи подъ N. 583 при Монастырѣ Бѣлыхъ Августіяновъ на землѣ тогоже Монастыря; по неявкѣ коихъ назначивъ къ торгамъ новыя сроки, т. е. 10 число сего Мая мѣсяца и 13 число къ переторжкѣ, вызываетъ вновь желающихъ съ достаточными залогами; будетъ-бы кто изъ главнѣйшихъ кредиторовъ Мацѣвскихъ пожелалъ приступить къ торгамъ, то допущенъ будетъ безъ залога, при чемъ оповѣщается, что евреи, на послѣдній изъ выше сказанныхъ домовъ, по Монастырскому консенсу, выданному Мацѣвскимъ 15 Марта 1805 года не могутъ быть приобретателями онаго Мацѣвскіежъ и ихъ кредиторы вторично одолаются прыбыти не отложно въ Магистратъ для объявленія имъ выше реченнаго Указа Правительствующаго Сената, а Мацѣвскіе или ихъ повѣренный, у кого могутъ находится служащіе на продаваемые дома документы, доставить таковыя въ сей Магистратъ. Мая 3 дня 1838 года.

Бургомистръ Д. Венерь.
Секретарь Заремба.

(558)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ
ОБЪЯВЛЕНІЕ.

1. Г-жа А. Меесъ-Мазъ имѣетъ честь увѣдомить Виленскую Публику, что немедленно будетъ пѣть послѣдній свой Концертъ предъ выѣздомъ изъ сего Города.

II Оsvиdченія.

3. Именіемъ Jana Владыслава, двѣхъ именъ, сына Константего, і Jana сына Antoniego Umińskich, обыватели Губерніи Зытоміерской, ниже подписаны, уполномочены plenipotencyą, в року 1837 г-бра 19 в Сѣдзіе Powiatowym Zytomierskim przyznana, заноси оsvиdченіе з okoliczności następney. W kwestyi o majątek Drohiczyn в Губерніи Grodzieńskiej powiecie Kobryńskim położony, по Półkowniku Ostrowskim на jeho successorow spadły, Umińscy в Sądzie Ziemijskim dziś Powiatowym Nowogródzkim, і в Sądzie Głównym Grodzieńskim 2-go Departamentu dziś Izby Cywilney; dowiedli і przekonali, że siedm dwónastych części tego majątku, z wszystkoletniemi użytkami, były ich własnością, że z tych pięciu dwónastych, nigdy im niezaprzeczał Piotr Bogórski, który, o nabycie sched sukcesyynych wchodził w układy z Stanisławem Umińskim stryjem tych samych, в imieniu których ten manifest piszę; два więc oczywiste wyroki, pierwszy 1822 і drugi 1827 potwierdziły tę prawdę, z wyjaśnieniem że oprócz obligu на 7000 чер. zł. в r. 1806 wydanego і dotąd niezapłaconego, gotowemi pieniędzmi niezaliczono więcej jak sto rubli assygn., które Chalińckiey на konto upewnionych 80,000 zł. Piotr Bogórski przysłał. Rządzący Senat oba te dekreta skasował, decydując że Drohiczyn nie Piotr, ale Jakób Bogórski nabył і testamentem zapisał wnukom swoim, że więc Umińscy, 7000 zł zyskać powinni z osobistych по Pietrze Bogórskim pozostałych funduszow; так więc dzieci Piotra Bogórskiego obіeli cały Drohiczyn, і zdają się wierzyć, że są dziedzicami. Kiedy jednak-

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

I Przedaż.

1 Na skutek Ukazu Rządzącego Senatu і następnego в Wileńskiej Izbie Cywilnego Sądu, в konkursowej sprawie Wileńskich obywateli Nikodema już zmarłego і Elżbiety Maciejewskich, z ich kredytarami, postanowienia, Magistrat Wileński wzywał życzących на 12 dzień przeszłego mѣсяца do targow а po trzech dniach do przetargu, dla kupienia z aukcyi domów wspomnianych Maciejewskich, położonych w tu-tejszém M. Wilnie на trakcie Pofockim: 1 drewnianego, starego по lewej stronie drogi pod N. 616 położonego на ziemi do Greko-Rossyjskiego і klasy S. Duchа Monasteru należącey, 2 на przeciw, по drugiej stronie drogi murowanego jedno-piętrowego pod N. 617 і przy nim murowanego także, pustego zrujnowanego domu z ogrodem і садem, mającemi położenie на górze Zwirową nazwaney, należącey do miasta, і 3, murowanego dwu-piętrowego на Zarzeczcu przy N. 583 Klasztoru XX. Augustyanow Białych, на ziemi do tegoż Klasztoru należącey; lecz за niejawką takowych, naznaczywszy nowy termin dla targu, т. j. 10 d. terazn. Maja і dzień 13 dla przetargu, wzywa powtórnie ambientow z dostateczną ewikcyą; jeżeli zaś kto z główniejszych kredytow Maciejewskich, zechce wejść do targow, tedy przypuszczonym będzie bez ewikcyi; przy czém obwieszcza się, iż z wyraźnych domów, на ostatni podług konsensu Klasztornego Maciejewskim 15 Marca 1805 r. wydanego, żydzi nie mogą bydź nabywcami tego domu, Maciejewscy zaś і ich kredytorowie upraszają się powtórnie, о przybycie niezwłocznie do Magistrata, dla objawienia im rzeczownego Ukazu Rządzącego Senatu, а Maciejewscy lub ich plenipotent, у którego mogą się znajdować służące на przedawane domy dokumenta, о przystanie takowych do Magistratu, Maja 3 dnia 1838 roku. (558)

Burmistrz D. Wener.
Sekretarz Zaremba.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.
UWIADOMIENIE.

1 Pani A. Mees-Masi ma honor zawiadomić Publiczność Wileńską, iż niezwłocznie da się słyszeć в swym koncercie по raz ostatni przed odjazdem z tego Miasta. (560)

że nieprzestając на znaczney każdego roku pobieraney intracie, zamierzają jeszcze wziąć swiadcтво, і на cały majątek zaciągnąć pożyczkę в Banku: ним zdają do tego celu, jestem в obowiązku objaśnić: że Umińscy przedsięwzięli kolej każdemu appellującemu od wyroku Senatu Najmilszciwiey zоставioną, że u podnoża Tronu złożą swoją sprawę з wyjaśnieniem tych przed wiadomością Senatu zakrytych prawd. Naprzód, że kiedy Piotr Bogórski в року 1806, за nabyte od Szambelana Umińskiego dziedzictwo Drohiczyна wydał oblig на 7000 zł, Umiński wraz по uchybionym terminie opłaty, то jest: в року 1808 zapisał manifest в aktach najbliższych swojego mieszkania Zytomierskich, а następnie pod tymże 1808 rokiem 8-bra 6 zamieścił го в Sądzie Głównym Grodzieńskim; objaśniając że niezapłacone і kondycyjalnie nabyte dziedzictwo wrócić do jego powinno; powtóre, że oprócz tych sched, за które Piotr Bogórski zapłacił swoim obligiem, schedy Antoniego і Константего Umińskich nieweszły do przedaży, і на ich albo в натуре powrót, albo osobną zapłatę Bogórski wydał rewers. Potrzebie, że о rescyzыą zrobioney з Piotrem Bogórskim umowy, Sąd Główny Grodzieński 2 Departamentu Dekretem oczywistym 1809 Februario 20 з Jakóbem oycem і Piotrem synem Bogórskimi zyskanym, odesłał sprawę do Ziemstwa Nowogródzkiego. Poczwarcie, że pod kwestyą będące (і то tylko co do stopnia по Białohurskiej і Enotowskiej, бо reszty nigdy Bogórscy Umińskiemu nie zaprzeczali і sami на rescyzыę zgadzali się) będące dziedzictwo, niemógł później в lat trzy, бо в року 1811,

testamentem zapisywać Jakób Bogórski wnukom swoim. Po piąte, czego nie było potrzeby dotąd w dziele wyjaśniać, że prawo Jakóbowi Bogórskiemu przez adwokata Zadarunowskiego w Grodnie przyznane jest w tych słowach: *na rzecz Jakóba Bogórskiego i na rzecz jego successorow, z Anną Nicką z tymże Jakóbem spółdzonych*. Jak więc wymienienie osób, z których rodzący się, successorowie mają dziedziczyć, usuwa próżny zarzut, że to domieszczone dla aryngi, tak obok niezaprzeczonych dowodów że Anna Nicka zostawiła dwoje dzieci z Jakóbem Bogórskim spółdzonych, to jest: syna Piotra, i córkę, której imienia nie przypominam, i że po bezpotomném zeyściu córki, sam jeden Piotr Bogórski został successorem, prosta i naturalna wywiązuje się następność: że Jakób ominąwszy syna swojego Piotra, czyli tegoż samego successora z A. Nickiej rodzącego się, na imie którego prawo było wydane, niemógł zapisywać dziedzictwa wnukom i wtenczas nawet, gdyby to dziedzictwo nie było pod rozpoczętym i za remissą do Nowogródka odesłanym processem; po s z ó s t e: że matka tychże samych Bogórskich, ta zacna i godna uwielbienia osoba, wiedząca o całej rzeczy; przez oświadczenie w aktach Kobryńskich zanesione wyjaśniając istotny powód dla którego Jakób Bogórski zapisał majątek wnukom, to jest: że w tymże samym czasie Piotr Bogórski był za granicą, że więc obawiano się konfiskaty, zrzekła się i zabezpieczoną dla siebie dożywocia i, jako matka, w imieniu dzieci zapisanego im dziedzictwa. p o s i ó d m e, że kiedy z obiektu byłości testamentu Jakóba Bogórskiego, jego wnuki włączeni byli do sprawy, ciągle przez Szambelana Umińskiego w Nowogródku popieraney, w tenczas; tenże sam W. Heronim Strulbicki, co już był zięciem Piotra Bogórskiego, z instancyi żony swojej miał wyniesioną żalobę i za nią łączony aktorat, w dowodzeniu i probacy, że jak dziedzictwo majątku o który Stanisław Umiński prawuje się, zawsze należało do Piotra Bogórskiego, tak Umiński za nieprawne i niewłaściwe pociąganie do processu jego dzieci, powinien być ukarany. Jeżeli więc mimo te prawdy żadnemu zaprzeczeniu ulegać niemogące, a powtarzam że przed wiadomością Senatu ukryte, zatwierdzone będzie dziedzictwo wnukom Jakóba Bogórskiego, i w takim razie niech WW. Bogórscy nierozumieją i niewodzą się próżną nadzieją, że Drohiczyn przy nich zostanie; w tenczas albowiem Umińscy złożą plenipotencyą Jakóba Bogórskiego synowi Piotrowi przyznaną, w której on nadaje prawo zaciągania długów i opisywania ewikcyi na tegoż Jakóba majątku. Jeśli więc dobre nabycie Jakóba; zaprzeczyć niemozna, że dobra dla Umińskich ewikcyja przez Piotra Bogórskiego na oycowskich funduszach opisana; kiedy zaś tenże sam ukaz Senatu, co dziedzictwo Drohiczyna przyznał wnukom Jakóba Bogórskiego, 7000 R dla Umińskich przysądził, i oblię kapitał ten ubezpieczający, od wszelkich zarzutów uwolnił: któż więc może im odmówić satysfakcyi za 14,000 R z funduszow po Jakóbie Bogórskim pozostałych? Kto może zaprzeczyć, że ten dług z nabycia majątku wynikły, pierwey jeszcze nim prawo przyznane, już na tym majątku zabezpieczony, pierwszą przed wszystkimi długami zyskiwać powinien satysfakcyą? Lecz mimo to; wszakże pięć dwónastych części Drohiczyna i w terażniejszym stanie rzeczy, nieprzestały być własnością Piotra Bogórskiego, wszakże naostatek tenże sam Sąd Izby Cywilney, w którym Bogórscy proszą świadectwa na swobodność majątku, ma we własnych aktach pod r. 1814 Marca 13 zamieszczony, w roku 1809 nastaly, a 1810 Januar. 20 w Ziemstwie Kobryń. przyznany dokument, między Jakóbem i Piotrem Bogórskimi z jedney, a Karzenieckimi z drugiey strony zawarty i w nim to zapewnienie: że zupełne zastępstwo i odpowiedzialność na przypadek jakichkolwiek pretensyj successorow, z Kazimierza Umińskiego i dalszych osób, z rzeczy spadłey po Podpółkowniku Ostrowskim successyi, *Jakób i Piotr Bogórski na siebie i swój majątek przyjęli*. Obok takiego wyjaśnienia rzeczy, opartego

nie na słowney illacyi, lecz na tranzakcyach wszelkimi formalnościami prawa opatrzonych; obok tey prawdy, którą i każde z pozostałych po Pietrze Bogórskim jego dziecko, i każdy z trzech jego zięciow w duszy swojej czuć musi, że trzymają majątek cudzy, do prawnych successorow Półkownika Ostrowskiego należny, i ani przez dziada, ani przez oycę niezapłacony, niech decydują, nie mówię, cała Publiczność, lecz właśnie Piotra Bogórskiego dzieci, i niech sumniennie powiedzą, co mają w tym samym majątku Drohiczynie, na swobodność którego chcą uzyskać świadectwo dla zaciągnięcia pożyczki w Banku. Nim wrócą Umińscy do swojej własności co z jakiegokolwiek strony ich prawa uważając nastąpić koniecznie musi, przez ten Manifest zanesiony w aktach tegoż samego Powiatu gdzie leży majątek, i oddający się do Gazety Kuryera Litewskiego, zastrzegam ażeby ktokolwiek z obywateli ceniących własną spokojność, w żadne układy z dziećmi po Pietrze Bogórskim pozostałymi o majątek Drohiczyn niewchodził: bo jeżeli Umińscy wszystko i w Sądzie przegrają, nigdy przegrać niemogą tych 7000 R z procentami, które im Senat Rządzący przyznał, które z nabycia majątku wynikły, i które czy to skutkiem plenipotencyi przez Jakóba Bogórskiego synowi Piotrowi wydanej, czy tranzakcyi 1810 r. przez oycę i syna Bogórskich przyznanej, w każdym razie z tegoż samego majątku Drohiczyna pierwszą przed wszystkimi satysfakcyą zyskać muszą.

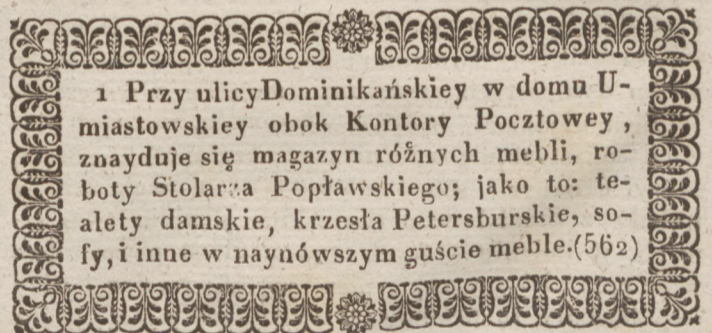
Jan Jahołkowski Zasiadający Sądu Powiatowego Prużańskiego.

Roku 1838 miesiąca Apryla 11 dnia. W Sądzie Powiatowym Kobryńskim stanąwszy osobicie W. Jan Jahołkowski Zasiadający Sądu Pttgo Prużańskiego takowe oświadczenie z mocy sobie służącej Generalney plenipotencyi (jak przekonywa przedstawione przy prośbie woryginale), w imieniu WW. Umińskich przeciwko successorom zesłego Piotra Bogórskiego sporządzone, na skutek podanej prośby i nastaley Sądowej rezolucyi do akt podał, które że jest przyjęte i w księgę oświadczeń pod N. 8 co do słowa wpisane, i że takowe może być podanem i do Publicznych Gazet, o tém Sąd Powiatowy Kobryński przy wyciśnieniu Skarbowey pieczęci zaświadcza. Adolf Ostromecki Sędzia Powiatowy.

Sekretarz Walicki. (493)

III Zguba.

Maja 4 dnia ter. 1838, przepadła Angielska wyłzica w Wilnie, koloru białego w cynki kasztanowate, uszu kasztanowatych i na uszach włos długi, na nosie ma łysinkę białą, należąca do Podporucznika Rewelskiego Jegierskiego półku Juszkiewicza, wartująca 20 r. s.; ktoby znalazł, to proszę dostawić do Redakcyi, a połowa wartości będzie zwróconą od właściciela onej.

1 Przy ulicy Dominikańskiej w domu Umiastowskiej obok Kontory Pocztowej, znajduje się magazyn różnych mebli, roboty Stolarza Popławskiego; jako to: tealety damskie, krzesła Petersburskie, sofy, i inne w naynowszym guście meble. (562)

IV Uwiadomienie.

1. Z Kolekcyi niżej podpisanego, ostrzega się grających w 51 Klass. Loteryą, aby losy swe wymienili niezwłocznie do dnia 25 Maja b. r.: bowiem w przeciwnym razie prawo stracą do nich. Jan Baranowski. (550)

1. Въѣзжаетъ за границу въ Австрію Австрійскій подданный еврей Абрамъ Ландау. (557)
Wyjeżdża za granicę do Austryi Austryacki poddany żyd Abram Landau. (557)